

О писцу

Лидија Николић (1960), професор књижевности, пише за децу и одрасле.

Аутор је књига:

Бићи ничији (1992),

Душе дивље и самојне (2000, 2021),

Осећања. О. Сећања. (2011, 2012, 2014, 2017, 2019) Признање „књига године“ 2011,

Post scriptum (2017).

Објавила је књиге за младе:

Нећу више да лажем (1987, 1994),

Анино животињско царство (2002, Трећа награда дечјег жирија „Доситеј“),

Бувље хваљалице (2012, Награда „Политикин забавник“),

Мамин дневник, (2013, Прва награда „Доситејево перо“),

На Роју Африке (2018),

Врдничка вила (2020).

Приредила је књиге:

Зорана Новаковића О... (1996) и *У рају са собом* (2004),

Драгомира Ђорђевића Није лако бићи дете (2009) и *Блајо трагу Београду* (2015),

Данила Николића Дани без Сивевана (2016) и *Фрајменши о пролазном лудилу* (2020),

Антологију о ЕКВ-у *Сав мој бол* (2019, 2021).

Аутор је монодрама:

Биџи ничији (Рада Ђуричин), Нећу више да лажем (Зоран Бабић), Осећања. О. Сећања. и *Post scriptum* (Лидија Николић), као и дуодрама *Душе дивље и самојне* (Лидија Николић, Владимир Милошевић/Александар Израиловски) и *Мамин дневник* (Лидија Николић, Јана Почуча).

Превела је са словеначког књигу Јелене Кљајић *Терапија њокрејшом и њлесом дејшејша са ауџизмом* (2003).

Аутор је сценарија за ТВ серије за децу *Прваци у знању* и *Књижевна школица*, као и радио-драма: *Кориолан*, *Вештар вештица*, *Принц на белом облаку*, *Биџи ничији* и *Душе дивље и самојне*.